

Tri fázy perzekúcie kresťanov

Matej Gavlák

23. mája 2022 ✝ *Spoločnosť*

Taylor Marshall v jednom zo svojich videí prezentoval tri fázy perzekúcie kresťanov, ktoré sa historicky udiali a dal aj návrhy ako sa voči útokom brániť. Video publikoval ešte pred dvoma rokmi, v čase mánie strhávania sôch svätcov, ktorá sa Amerikou prehnala ako tsunami. Teraz sa pre možné snahy zrušiť súdne rozhodnutie *Roe verzus Wade* a obavy z možných odvetných akcií liberálov tieto otázky v USA opäť dostávajú do popredia.

Medailón sv. Michala

Taylor začal vtedy aktuálnym prípadom, kedy muž autom prerazil brány katolíckeho kostola v Kalifornii, v chráme polial nábytok benzínom a zapálil ho. Polícia vinníka našťastie dolapila. Vnútro kostola bola poškodené, ale starý kostolík zostal stáť. Čo bolo zaujímavé, iba deň predtým skupina veriacich z toho istého kostola navštívila miestnu policajnú stanicu, aby policajtom darovali medailóniky so sv. Michalom Archanjelom – na ochranu. Tí istí policajti potom dolapili útočníka, ktorý podpálil ich kostol.

Marshall radí, žeby každý katolík mal pri sebe nosiť podobné medailóniky. Podľa neho ide o „duchovné bomby“, „spôsob evanjelizácie“ a ich rozdávanie je „skutočným katolíckym postojom“. Spomenul, ako raz na letisku stretol cudziu ženu, ktorá mala z neznámeho dôvodu slzy v očiach. Mal u seba podobný medailón a žene ho podal. Tá si medailónik s vďakou vzala a zdalo sa, že ju to aj upokojilo.

Útok na kostol v Kalifornii zrejme nebola žiadna náhoda. V lete 2020 prešla Amerikou vlna ničenia sôch svätcov (ale aj „Otcov zakladateľov“) a jedným z najnenávidenejších svätcov sa stal evanjelizátor Kalifornie, sv. Junípero Serra. Práve zhadzovanie jeho sôch sa stalo symbolom celej nenávisťnej kampane. No a podpálený kostol v Kalifornii bol práve jedným z tých, ktoré sv. Junípero založil. Boli však podniknuté útoky aj na ďalšie kostoly, kde pôsobila misia spomínaného svätca. Tieto kostoly pritom boli postavené často ešte pred vznikom USA v roku 1776 a vo vypálenom kostole v Kalifornii bolo v rozmedzí rokov 1771 až 1883 až 25-tisíc nových pokrstených ľudí.

Zdroj: usfranciscans.org

Tri fázy perzekúcie

Taylor Marshall hovorí, že sa historicky preukázali tri fázy perzekúcie kresťanov. Prvou fázou sú útoky na kresťanské symboly. Útočníci nenávidia predovšetkým symboly kríža a potom vyobrazenia Ježiša, Márie a svätých. Videoblogger („vlogger“) ukázal jeden obrázok posprejovanej sochy Panny Márie, na ktorej bol na jej lone nápis „modla“. Preto vyzýva na konanie prvých sobôt, ktoré slúžia ako odproszenie za urážky voči Božej Matke a dokonca konkrétne aj za odproszenie za znesvätenie vyobrazení svätej Panny. Taylor upozorňuje, že *„sme vo vojne proti kresťanstvu“*, avšak *„útoky na kresťanské symboly nie sú až tak závažné“*, pretože symboly sa dajú časom zväčša nahradiť, či vyčistiť.

Druhou fázou sú útoky na kostoly. Kostoly, to nie sú len miesta, kde sa kresťania schádzajú; sú to doslova miesta, kde platia „kresťanské zákony“ – kde je kresťanská jurisdikcia. Tak isto aj veža kostola je symbolickým miestom. Zväčša kvôli nim kostoly bývali najviditeľnejšími stavbami v celom meste. Veže tiež upozorňujú, že ide o miesta, kde sa nachádza Boh a o to viac priťahujú pozornosť a nenávisť zla.

O tretej fáze Taylor do kamery hovorí:

„A potom fáza tri: útočia na ľudí; útočia na vás. Toto je vtedy, keď pôjdete do väzenia; toto je vtedy, keď vás obvinia z nenávisťných zločinov. Práve teraz sa v Brazílii vytvára súd, ktorý vás môže odsúdiť za ovplyvňovanie volieb používaním „náboženskej nenávisťnej reči“. A hádajte, čo je na zozname za používanie náboženskej nenávisťnej reči.

Ak by sa toto stalo v Amerike, stíhateľným by bolo čítanie katolíckych kníh, katolíckych autorov, hocikoho, kto hovorí hocičo, čo je proti kultúrnej morálke. Títo ľudia by boli ihneď odsúdení a umlčaní.“

Autor pokračuje a hovorí, že prví, po kom nepriatelia náboženstva pôjdu, budú duchovní, ďalej katolícki akademici a vzdelanci, *„ale nie tí, ktorí sú proti liberálnej agende na univerzitách, ale tí, čo sa postavlia a povedia: nie, s týmto nesúhlasím, tento papier nepodpíšem“*. Keď však budú učitelia a profesori konfrontovaní so stratou zamestnania, či dokonca hrozbou väzenia, mnohí ustúpia, ale nie všetci. Taylor pokračuje:

„Potom pôjdu po rodičoch. „Je pravda, že vyučujete svoje deti kresťanstvu? Je pravda, že učíte deti Bibliu v doslovnom znení? Vyučujete ich sexuálnej morálke ako ju prezentuje Biblia? To je zločin z nenávisťi. To je detské zneužívanie. Ako to môžete robiť?“ A potom vy pôjdete do väzenia. A potom, po väzeniach, potom sa dostaneme k... mučeníctvu.“

Taylor vysvetľuje, že toto nie je nejaká jeho schéma, ale že takto začínali veľké prenasledovania v starom Ríme.

Diokleciánovi mučeníci

O začiatku veľkej perzekúcie za cisára Diokleciána hovorí:

„Najprv prikázali ľuďom, aby prinášali písma, kalichy a liturgické rúcha. To bola prvá vec. Dokonca duchovní chodili ku vládnym predstaviteľom a hovorili: „Tu sú naše knihy, tu sú naše predmety.“ A tí im povedali: „Dobrý chlapec, dnes nemusíš zomrieť.“ To bola prvá vec: útočili na symboly.“

Následne sa vládni špióni začali infiltrovať do kresťanských zhromaždení, aby ich postupne zakazovali. Tí, čo nariadenia neuposlúchli, boli zatýkaní. Nakoniec šli priamo po jednotlivcoch. Ľudia potrebovali takzvané „certifikáty“. Taylor:

„... bola tam veľká socha cisára. Každý musel predstúpiť pred ňu a vziať trochu popolu z nádoby... Predstúpili ste dopredu, popol vysypali do ohňa a povedali: „Kyrie Kaiser“ – „Ó, Pán Cisár.“ My, kresťania hovoríme „Kyrie eleison, Christe eleison“ – „Pane zľutuj sa, Kriste zľutuj sa.“ Znamenalo to, že cisár je Pánom, cisár je Bohom.“ A potom stačilo si ho uctiť len troškou popola.“

Akonáhle to urobili, dostali osvedčenie, či „certifikát“, ktorým sa mohli preukazovať vládny autoritám. Niektorí bohatší kresťania sa snažili úradníkov podplácať, aby im vydali osvedčenia aj bez obetovania. Ale biskupi aj to označili za smrteľný hriech. Nemohli ste mať totiž pri sebe osvedčenie, ktoré hovorilo, že ste spáchali odpadlivosť. V ranej Cirkvi museli robiť ľudia zvláštne pokánia aj za falošné certifikáty. Tí, ktorí však osvedčeniami nedisponovali, museli podstupovať mučenie a smrť.

Diokleciánovi mučeníci sú jedni z najväčších mučeníkov v celej histórii. *„Mnohí mystici hovoria,“* upozorňuje Taylor, *„že mučeníci posledných čias dokonca ešte predčia tých Diokleciánových.“* Zvlášť ženy veľmi trpeli a bývali zneuctované, lebo si chceli zachovať svoje panenstvo; vojaci, priatelia cisára, bývali zrádzaní vlastnými a usmrcovaní. Autor však pokračuje:

„... skvelou vecou však je, že katolíci vždy zvíťazia. Stalo sa to aj počas Francúzskej revolúcie. Zničili všetky vyobrazenia a sochy, potom útočili a ničili kostoly, dokonca z Notre Dame urobili „Chrám rozumu“ s prostitútkou oblečenou za bohyňu rozumu. A potom začali zabíjať duchovenstvo a mníšky a ľudí.

A potom? Akonáhle začala krv tečť, Duch Svätý začal konať a revolúcia skončila tak ako začala a katolicizmus bol na francúzskej pôde obnovený... My sa vždy opäť vrátime, pretože náš Kráľ bol ukrižovaný, zomrel, no vstal zmŕtvych.“

Ako sa brániť?

Na záver svojho videoblogu poskytol Taylor Marshall sedem bodov obrany katolíckej viery, katolíckych majetkov, duchovných i veriacich. Ako prvé navrhuje „zaberať verejný priestor“. Hovorí:

„Zaberajte verejný priestor. Vezmite sochu Panny Márie, či nášho Pána Ježiša Krista, či svätého Františka a dajte si ju pred svoj dom. Každý vo vašom susedstve musí vedieť: „Ou, to je katolícky dom. Pred domom majú sochu Panny Márie.“

Zaberať verejný priestor znamená robievať procesie. Znamená to povedať prechádzajúcemu policajtovi: „Hej, tu máte medailu sv. Michala, majte ju stále u seba. Boh vás ochráni. Toto je symbol Božej ochrany nad Vami. Zaberať verejný priestor znamená nosiť katolícke oblečenie; nalepiť si katolícku nálepku na auto.“

Zaberať verejný priestor podľa Taylora znamená aj modliť sa ruženec pri prechádzke v parku. Nieкто mu poslal fotku celej rodinky, ktorá sa takto vonku modlila. Znamená to tiež dávať na rôzne svoje majetky, či pracoviská rôzne katolícke zástavy, vlajočky, či iné predmety. Okoloidúcom to má hovoriť: *„Hej, my sme kresťania a sme tu!“* Nejde pritom len o symbolickú vec, ale aj o hlboko duchovnú, zvlášť, ak sú predmety ešte navyše pokropené svätenou vodou, či inak vysvätené. Takýmto domov, či budovám sa diabli na

kilometre vyhýbajú.

Po druhé – musíme sa vedieť brániť. Nielen slovne za klávesnicami, ale fyzicky. „*Potrebujeme silných chlapov, čo sa neboja,*“ podotýka Taylor a pokračuje:

„... naši kňazi..., alebo naši biskupi, naše ženy, alebo naše staré mamy, naši dôchodcovia, naše deti – to nie sú tí, čo môžu ochraňovať. Sú to len muži, kto môže ochraňovať a my potrebujeme nejakých veľkých chlapov, lebo to sa počíta. Keď si vezmete nejakých slabých sóju jediacich chalanov z Antify, tí sa desia, keď sa proti nim postavia nejakí zrelí muži, takže toto musíme robiť.“

Ako tretí bod autor identifikuje „počty“, pretože „*počty sa rátajú*“. Ak útočníci majú 300 ľudí, my musíme nazbierať 600. Ak majú 80, nás musí byť 300. Dôležité je, aby čo najviac „našich“ bolo pri soche svätca, ktorú chcú zhodiť, aby ju bránili. To isté platí, ak chcú vyrabovať kostol, či sa vyhrážajú kňazovi; naše každodenné starosti majú byť v takej chvíli druhoradé.

„Ludia musia tieto veci brať vážne,“ varuje Marshal, *„tie hordy berú tieto veci vážne. Oni sa ukazujú, spievajú, vykrikujú, hovoria zaklínadlá. A my nemôžeme len tak sedieť doma a sledovať Netflix, to je tak úbohé. Musíme tam byť!“*

Po štvrté – musíme brániť kňazov a biskupov za každú cenu – aj keď konkrétneho kňaza možno nemáme až tak radi a biskup je liberálny, lebo „kto ich ochráni?“ Členom Antify a podobným skupinám je jedno, či je biskup liberálny alebo nie je – nenávidia všetko, čo akokoľvek reprezentuje Krista.

Po ďalšie – treba zabráňovať vandalizmu: okolo ohrozených sôch a kostolov treba stavať barikády, oplotenia, opatriť ich kamerovými systémami.

Šiesty bod obrany je duchovný: modliť sa svätý ruženec všade kam pôjdete. „Ruženec vyháňa diablov,“ hovorí muž na videu. Jedným z prisľúbení modlitby sv. ruženca je aj to, že táto modlitba porazí všetky kacírské náuky. Ruženec je doslova Biblia na guľôčkach a „dáva nám do boja Kristovu silu“. Je to tiež modlitba k Panne Márii a Panna Mária nám, ako naša nebeská Matka, svojim deťom, chce vždy pomôcť. Taylor kvitoval aj to, že kalifornský biskup Salvatore Cordileone vykonal na mieste, kde bola zhodená socha sv. Junípera Serru, obrad exorcizmu.

Ako posledný bod je potom uvedomenie si, že za organizáciou útokov na katolícke kostoly, sochy a majetky nestoja len fondy od Soroša, demokratov, Obamu, Bidena; ale za všetkým je v skutočnosti satan. Už sv. Pavol hovoril, že „*náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti zlým duchom*“.

Portál Christianitas.sk odporúča:

Kniha Plinia Corrêu de Oliveiru ***Revolúcia a Kontrarevolúcia*** bola po prvýkrát publikovaná ešte v apríli 1959, a po vyše šesťdesiatich rokoch a mnohých prekladoch do svetových jazykov ju má napokon k dispozícii aj slovenský čitateľ. Uvedená práca vychádza z pevného historického a filozofického predpokladu: z nevyhnutnosti dodržiavať Kristov zákon nielen jednotlivcami, ale aj štátmi a všetkými spoločenskými vrstvami.

V roku 1960 Plinio Corrêa de Oliveira založil Sociedade Brasileira de Defesa de Tradição, Família e Propriedade (Brazílska spoločnosť pre ochranu tradície, rodiny a vlastníctva) – organizáciu, ktorá sa neskôr rozšírila do mnohých krajín celého sveta pod názvom TFP (Tradition, Family, Property – Tradícia, rodina, vlastníctvo) a inšpirovala v mnohom aj katolíckych aktivistov na Slovensku, ktorí už od roku 2016 obhajujú kresťanské hodnoty.

Publikáciu si možno objednať na adrese: **<https://www.christianashop.sk/prof-plinio-oliveira-revolucia-a-kontrarevolucia/>**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/taylor-marshall-tri-fazy-perzekucie/>